

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: MP

Vastustaja: Secretary of State for the Home Department

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu direktiivi 2004/83/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkt e koosmõjus artikli 15 punktiga b hõlmab reaalselt ohtu, et edasikaebaja füüsiline või vaimne tervis kannataks tema päritoluriiki tagasi saatmisel tõsist kahju tulenevalt tema varasemast piinamisest või ebainimlikust või väärrikust alandavast kohtlemisest, mille eest päritoluriik oli vastutav?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (EÜT L 304, 30.9.2004, lk 12; ELT eriväljaanne 09/07, lk 96).

Inclusion Alliance for Europe GEIE 7. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 21. aprilli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-539/13: Inclusion Alliance for Europe versus komisjon

(Kohtuasi C-378/16 P)

(2016/C 326/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Inclusion Alliance for Europe (esindaja: advokaat S. Famiani)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud määrus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Komisjon nõudis oma 2013. aasta juuli otsuses, et Inclusion Alliance for Europe maksaks kogusumma 212 411,89 eurot seoses projektidega nr 224482 (MARE), nr 216820 (SENIOR), nr 225010 (ECRN). Inclusion Alliance for Europe esitas Üldkohtule hagi ning Üldkohus tegi oma kodukorra artikli 126 kohaselt määruse.

Inclusion Alliance for Europe palub vaidlusaluse määruse tühistada järgmistel põhjustel.

Vaidlustatud määruses on eiratud liidu õiguse üldpõhimõtted ja jäetud need komisjoni otsuse peale esitatud hagi suhtes kohaldamata.

Üldkohus pidas repliigis esitatud argumente ekslikult uuteks argumentideks, kuigi vastupidi, oli tegemist hagiavalduses esitatud väidete ja argumentide selgitamisega, mistõttu ei ole Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõiget 1 rikutud.

Auditi suhtes kohaldatavaid liidu õiguse põhimõtteid puudutavate väidetega seoses on Üldkohtu hinnang ebapiisav või puudub täiesti, ta püüdis alusetult seostada seda asja tõlgendamisega/lepingulise rikkumisega, selle asemel et võtta arvesse liidu õiguse põhimõtete rikkumist.

Vaidlustatud määruses ei ole nõuetekohaselt arvesse võetud ega kohaldatud liidu õiguse üldpõhimõtteid seoses alusetu rikastumisega ja kahju hüvitamise nõudega, mis on esitatud komisjoni vastu.

Saksamaa Liitvabariigi 19. juulil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 10. mai 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-47/15: Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-405/16 P)

(2016/C 326/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja R. Kanitz, keda abistas advokaat T. Lübbig)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Saksamaa Liitvabariik palub Euroopa Kohtul:

- täielikult tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 10. mai 2016. aasta otsus kohtuasjas T-47/15;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus põhineb kolmel väitel:

Esimene väide

Vaidlustatud otsuses ei jälgi Üldkohus ETL artikli 107 lõikes 1 toodud riigiabi mõiste piire, kui ta tõlgendab „riigi ressursside” mõistet või eraõiguslike ettevõtjate rahaliste vahendite üle riigi „kontrolli” mõistet. Vaidlustatud otsuses lähtutakse ebaõigesti sellest, et Saksamaa Liitvabariigi ametivõimud teostavad Saksa taastuenergiaseaduse sätete alusel „kontrolli” ja seega halduspädevust nende ülekandevõrguhaldajate ja energiatarnijate rahaliste vahendite üle, kes kuuluvad taastuenergia arendamise süsteemi Saksamaal. Tegelikult oleks Üldkohus pidanud tunnistama, et taastuenergiaseadusega kujundatakse pelgalt tsiviilõiguslike lepingulisi suhteid Saksa energiaturu üksikute ettevõtjate vahel, mitte ei kehtestata riigi kontrolli nende ettevõtjate rahaliste vahendite üle.

Teine väide

Apellant väidab, et Üldkohus leidis ekslikult, et Saksa taastuenergiaseadusega luuakse elektrienergia suurtarbijatele kui lõpptarbijatele riigiabi seisukohalt oluline eelis. Sellega jätab Üldkohus tähelepanuta kohtupraktika struktuuriliselt ebasoodsa olukorra hüvitamiseks ning riigiabiõiguse valikulisuse kriteeriumi kohta.